

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædicationis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

Meditatio prima de admiranda S. Ioannis Baptistæ vita & prædicatione,
vsq[ue] ad Christi baptismum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

quòd cum tanta hac sua relaxatione & negligentia securos se esse existimant: non aduertentes, hostem, ipsis dormientibus, vigilare; & periculum esse, ne ad eius manus intereant. Propter quod ipse Christus monuit: *n Oportet semper orare, & nunquam deficere.* hoc est eo feruore orare ac perseuerantia orare, vt nec cessemus, nec relaxemus orationis exercitium, ad eam nos tantâ diligentiam præparantes, vt à diuino ea spiritu adiuta, ORATIONIS DEI nomen promereatur.

n Luc. 18: 28

MEDITATIO I.

DE ADMIRANDA S. IOANNIS BAPTISTAE VITA, ET prædicatione, vsque ad Christi Domini nostri Baptismum.

MEDITATIONIBVS de CHRISTI baptismo rectè præmittentur aliqua de S. Ioanne Baptista, tum propter ordinem ipsius historie; tū quòd in his, Evangelica perfectionis primæ quædam virtutes ipsa paxi expressæ cernantur.

PUNCTVM I.

a Luc. 1. 80.
& 3. 2.

I.
Pœnitentia
corporalis.
b Matt. 3. 4.
Marci. 4.

PRI Mò considerandum est: gloriosum Baptistam ab infantia per multos annos a in deserto vsq; ad suę prædicationis initium, miraculosam vitam dixisse, in qua præcipuæ quatuor eluxerunt virtutes, velut quatuor Euangelicæ perfectionis columnæ.

Primum excelluit in pœnitentia & asperitate corporis, quam in omnibus, in quibus exerceri potest, seuerissimè præstitit. Nam b ipse Ioannes, ait Sanctus Matthæus, *habebat vestimentum de pilis Camelorum, & Zonam pelliceam* siue asperum cilitium *circa lumbos suos: esca autem eius erat locusta & mel syluestre,* quod in desertis locis occurebat: habitatio, spelunca vel rupis alicuius fissura; lectus ipsa dura terra: denique mirabili patientiâ frigora æstusque & cæteras temporum iniurias tolerabat. Et hîc obseruandum, hæc non ab ipso adhibita, quò præteritorum peccatorum lueret pœnas, qui fuit in ventre matris sanctificatus, nec postea graue vllum peccatûm admisit; sed quò se etiam à minimis præseruaret, carnemq; suam domans, spiritui eam subiiceret, ac se ad cœlestia dona percipiēda (quæ ordinariè nō nisi huiusmodi asperitatibus obtinētur) disponeret. Ex quo feruentia concipiā desideria sanctû hunc in iis rebus, quos, debilitate mea considerata, præstare potero, imitandi corporalem asperitatem, quam potero, ita amplectens, carnemque meam castigans,

vt

vt eam *choſtiam viuam, Sanctam, Deo placen-* c Rom. 12. 1.
tem exhibeam, non ſolum ob prædictum fi-
 nem; ſed etiam in ſatisfactionem pro multis
 peccatis, quæ propter eandem carnem perpe-
 trauit. Sed quoniã veſtitus hic, & inſignia, ſer-
 uorum cœleſtis Regis ſunt propria, (dicente
 ipſomet Rege, d *qui mollibus veſtiuntur, in do-* d Matt. 23.
mibus Regum ſunt) ego, Rex æterne, maximi
 pendam ſeruus tuus eſſe: ideoque ex nunc in-
 ſignia tua induere, e *mortificationemq;* tuam c 2. Cor. 4.
in corpore meo, exemplo præcurſoris tui, cir- 10.
cumferre ſtatuo.

IPSIVS occupatio exercitatioque, erat II.
 Oratio & contemplatio perpetua, eaq; valde
 eleuata, vſus, ex priuilegio ſingulari, Magi-
 ſtro Spiritu ſancto, qui vt eum f *in ſolitudi-* f Oſea 2. 14.
nem deduxit, ita ad cor ei locutus eſt, eun-
 dem docens, & miris illuminationibus, con-
 ſolationibusque abundantioribus afficiens,
 quàm Moysen, Eliam, Dauidem, reliquosve,
 qui ipſum præceſſerunt Prophetas. cuius ſin-
 gularitatis eam inter alias cauſam pondera-
 bo: quòd, cum non ſit poſſibile, abſque volu- S. Grego. 18.
 ptate aliqua vitam hanc tranſigere; quò quis Moral. c. 8.
 ob Dei amorem magis ſe carnis voluptati-
 bus priuat, eò copioſioribus ſpiritus vo-
 luptatibus afficitur. Cum ergo Diuus Ioan-
 nes omninò renunciaſſet diuitiis, honori-
 bus, dignitatibus, ac paternæ domus deliciis;
 affligeret verò ex altera parte aſperrimè car-
 nem ſuam, præmia à Deo referebat in centu-
 plo, ineffabilibus cœleſtibus gaudiis affectus,

g Cant. 4. 6
ex Gregor.
1. Dial. c. 1.

ita vt desertum illi, domus esset recreationis; spelunca, instar coeli; solitudo occasio societatis & colloquiorum cum Angelis, cum ipso Deo. Lex quo magnum spiritum affectumque tum ad corporis asperitates, quas tantis Deus afficit delicijs coelestibus; tum ad ipsam Orationem & cum Deo familiaritatem, ex qua tanta prouenit consolatio & impulsus ad maiora, omnino concipiam; contendamque ad *g montem myrrha, & thuris collem* conscendere, qui mutuas sibi porrigunt manus. Ad quod ab Spiritu sancto petam, mihi vt sit interiùs Magister; quamuis spirituales magistros, quos ipse in Ecclesia posuit, non propterea praterire debeam: neque enim eo mecum priuilegio aget, quo erga Baptistam est vsus.

III.

h Hab. 1. 16.
i Iob. 40. 18.

EXCELLVIT tertio in fortitudine & animi constantia, per tot annos in duplici hoc exercitiorũ genere perseuerans. Et credibile valde est, eodẽ tempore grauissimas eũ passum esse tentatiões & pugnas à demone. Si enim Christus quadraginta dierum spatio, quo fuit in deserto, eas pertulit: quomodo S. Ioannes tot annis, tam perfectam vitam sequens, sine tentationibus mansisset! contra quam rabidã iuuidiã hostis vrebatur, optabatque propterea eum deiicere, qui *h electo cibo* delectatur, *i & fiduciam habet, quòd Iordanis*, hoc est sanctus, poenitentiaẽ maximẽ deditus, *influat in os eius*. Proposuerit illi fortẽ delicias paternæ domũs, & inter cognatos dignitatem sacerdotalem,

talem,

talem, quam hæreditate habere poterat; vitæ, quam aspiciatur, asperitatē; & similes alias visibiles & inuisibiles opposuerit difficultates, permittente id Deo, ad ipsius sancti exercitationem, quò in omni virtute ac fortitudine progressum faceret, utpotè qui strenuè hosti resistens, triumphum semper de eo reportaret.

Quartò erat insignis in cordis puritate, leuissimas etiam defectus diligentissimè deuittans; feruore proficiendi in omnibus his virtutibus, ut indicat S. Lucas illis verbis: *k Puer k Luc. 1. 80. autem crescebat & confortabatur spiritu.* quia Spiritus sanctus eum cõfortabat iuuabatque, ut impleretur in eo illud Dauidis: *l Beatus l Psal. 83. 6. vir, cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit.* Et ibi *de virtute in virtutem, donec videatur Deus Deorum in Sion.*

Quatuor hæc, in quibus S. Ioannes celebris fuit, omnium sunt, ad conscendendum perfectionis fastigium, & ut quis fiat magnus in oculis Dei, efficacissima: quæ propterea meritis eiusdem Sancti mihi, iuxta capacitatē & statum meū, impertiri supplex petam. O Sanctissime Spiritus, conforta debilem spiritum meum, ut strenui huius Præcursoris exemplo, castigem seuerè carnem meam; malignis spiritibus strenuè resistam; proficiamque quotidie in contemplatione ac cœlestibus virtutibus, *m Crescens sicut matutina lux vsque ad m Prou. 4. perfectum diem. Amen.* 18.

PUNCTVM II.

D. Thom. 3.
p. 9. 38.
a Luc 3. 3.

b Matth. 3.
2. 5.

AETATE perfecta: a Venit in omnem regionem Iordanis, prædicans Baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum, & dicens b pœnitentiã agite: appropinquavit enim regnum cœlorum: & tunc exibant ad eum Hierosolyma & omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanem, & baptizabantur ab eo in Iordane, confitentes peccata sua.

CONSIDERANDVM hîc est. Quis Ioannem ad hæc exercitia induxerit, prædicandi & baptizandi? quo ea spiritu præstabat? quid prædicabat? & quo fructu?

I.

c Luc. 1. 17.

PRIMUM, qui eum induxit, Spiritus sanctus fuit, qui eundem duxerat in desertum. Eius enim proprium est, postquam suos electos ad magnam perfectionem euexit; eosdẽ inducere, ut alios perficere studeant. id ergo cum S. Ioanne seruauit, ut exiret ex deserto, & prædicaret, c pararetq; plebem perfectam Christo Domino. Præterea quoniam tot annos fuerat in *vinaria Dei cella*, inebriatus fortissimo charitatis vino, illa eadẽ ipsum ex tanta illa secessione expulit, ut ad homines rediẽs, eos ad sui dilecti obsequium inuitaret. Amor itaq; Dei & proximi, simulq; obedientia Spiritus sancti, illum in publicum exire & sese in Israel ostendere iusserunt. Ex quo discam, quid me ad similia exercitia impellere debeat, si in

eisdem

eisdem absque errore versari cupio.

DEINDE, spiritus, quo ille praedicabat, ex parte vna zelosus, & Helias instar, terribilis erat: ex altera misericors & compatiens, instar Moysis, versus Pharisaeos & Saduceos, qui peruicaciores erant, zelum terribilibus verbis & horrendis minis ostendebat, dicens: *e Genimina viperarum, quis demonstrauit vobis fugere à ventura ira? & ne velitis dicere intra vos: Patrem habemus Abraham.* parum enim vobis id proderit, si sitis ipsi mali. *Dico enim vobis quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ,* quibus promissiones suas adimpleat. Plebem verò & publicanos ac milites benignè omnes nemine excluso, excipiebat; salubria eis consilia dabat, quò suis muniis satisfacerent, eleemosynas iuxta facultates suas elargientes, &c.

II.

e Matt. 3. 7.

f Luc. 3. 8.

TERTIÒ, Concionum eius argumentum erat ad poenitentiam, & dignos eius fructus exhortatio, propositis æterni præmij spe, eò quòd *g regnum caelorum appropinquaret; æternique supplicij minis,* eo quòd *securis ad radicem arboris posita esset: & omnem arborem non ferentem fructum excidendam, & in ignem mittendam esse: nam DEVM Matthæi 3. 12. ventila- brum in manu habere, quo mundi huius a ream expurget: & triticum (qui boni sunt) in coelestia horrea; paleam (qui mali sunt) in ignem inextinguibilem, mittat.* Hoc totum mihi accommodans meipsum ad poeni-

III.

g Luc. 3. 9.

&c.

tentiam utroque hoc nomine, spei præmij, & supplicij metu, excitabo : cogitans iam fortè securim ad vitæ meæ radicem, ut eam præcidat, esse positam ; & , nisi me emendauero, futurum me velut paleam, in æterni ignis pabulum destinandam.

IV.

QUARTO, Prædicationis fructus erat vberimus : innumera enim omnis generis hominum multitudo ad eum confluebat, illi obediēbat, magna humilitatis & pœnitudinis significatione ; qua etiam peccata sua manifestans, sese ad baptismum offerebat. & quod mirabilius est, hæc omnia persuadebat, nullo edito miraculo, eò quòd ipsius vitam continui cuiusdam miraculi instar habebant. Ex quo apparet, quàm sit efficax vita immaculata concionatoris, ad persuadendum, quod populo proponit ; quantumuis difficile illud sit, & auditores duro sint corde. O Pater æterne, excita in Ecclesia tua multos Sanctos huius Præcurforis imitatores, qui filium tuum præcurrant, præparantes illi plebem perfectam ; sanctam ipsius legem zelo & misericordiâ prædicantes, vitæ exemplo, quod verbo dicunt, confirmantes : quò fructum copiosum multarum animarum colligant, quæ vitam æternam consequantur, Amen.

PUNCTVM III.

TERTIÒ est considerandum, qua ratione S. Ioannis authoritas creuerit apud plebē
adeo,

aded, vt a cogitare ceperint, teste Luc. in cordib⁹ suis, an ipse Ioannes esset Christus, & Messias in lege promissus? & aliqui id apud se omnino statuebant. sed sanctus Praecursor, vbi id vel per reuelationem Dei, vel ex verbis aut alijs a plebe editis signis cognouit, statim contra dixit, dicens; *b ego baptizo vos aqua: venit aut fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigia calceamentorum eius, ipse vos baptizabit in spiritu sancto & igni.* c Consideranda hic est rara S. Ioannis animi demissio, quam tribus heroicis actibus in sua maxima dignitate constitutus demonstrauit. PRIMVS fuit, quod non se vanè extulerit ex adeò asperâ vitæ ratione, quam tenebat; nec ex insignibus Dei donis ac fauoribus, quibus à Deo in contemplatione afficiebatur; nec ex populi tanto applausu; nec ex tanta de se conceptâ opinione, aut exhibito sibi honore: est enim (vt S. Bernardus ait) rarissimum, & paucissimorum, ac clarissimorum sanctorum, animi demissionem cum innocentia & sanctitate honorata coniungere, & in eo sanctus Ioannes, etsi Nazaraeus, fuit illis tamen dissimilis, qui non nutriti comam altarum cogitationum, sed profundas iecit in suæ vilitatis abyssu radices.

SECUNDVS fuit actus, propriam abiectionem, Christi verò excellentiam, palàm confiteri, cum quasi diceret: quamuis altè vos de me sentiatis, scitote alium esse me fortio- rem, potentio- rem in verbo & opere: nec

a Luc. 3. 15.

b Luc. 3. 16.

b Mat. 3. 11.

I.

c Eccl. 3. 20.

Ser. 13. & c.

42. in Cât.

& Ep. 42.

Greg. lib. 1.

Moral. c. 26

II.

vulgaris hæc est distantia, sed ingens adeò, vt *non sim dignus* qui inter eius mancipia numerer, aut abiectissima in eius obsequio officia exerceam, quale esset *corrigan calceamentorum eius soluere*. Ex quo apparet, perfectè humilem, quò sanctior est, eò se viliorrem abiectioremque in diuinis oculis reputare, nec dignum, qui eius fiat mancipium: nec contentum esse ita de se sentire; nisi & eadem reliqui de ipso opinionem concipiant.

III.

TERTIVS fuit actus, proprium baptismum deprimere, Christi verò extollere; dicens, suum esse in sola aqua, inefficacem ad delenda peccata & mundandam animam eorum, qui lauarentur; venturum tamen alterum, qui suo baptismo Spiritum S. daret, ignemque diuini amoris. Ex quo etiam demissi virtus elucet, opera sua, quæ ipsius sunt, contemnentis; cupientisque non pluris ea ab alijs fieri, quàm re ipsa facienda sint; Dei verò opera extollentis, & ab omnibus, vt par est, æstimari optantis.

TRIBVS hisce demissionis actibus meditatis, magnum concipiam pudorem, quòd videam me longè ab illis abesse, & superbix propensionem sequi; quæ me ad actus planè contrarios trahit: statuam igitur firmiter, illos demissionis actus in posterum imitari, iuxta vitæ meæ conditionem & qualitatem: siquidem absque tali demissione nec sanctitas vera, nec secuta est vlla altitudo & dignitas, nec, quæ meæ sunt, partes ita præstare potero, vt Deo & angelis placeam, proximosque ædificem.

O glo-

O gloriose Præcursor, exulto animo, cum te apud Deum & homines in tanto honore constitutum, de te ipso verò tam demissè video sentientem. Ora, quæso, eum, qui ad eò rara te animi demissione ornauit, mihi vt partem eius aliquam impertiatur: ne superbia meâ id amittam, quod ipse concesserit gratiâ suâ. O anima mea, siquidem *d in medio tui & d Mich. 6. 14.* in te ipsa *humiliationis causam* habes, ob notissimam tuam paupertatem, & spiritus miseriam; agnosce quod es, & te ipsam iuxta merita tua abijce: quò enim Deo acceptior est diues humilis; eò *e est odibilior pauper superbus. c Eccl. 26. 4*

MEDITATIO II.

CIRCA INTERROGATIONES S. Iohanni propositas, quibus quæsitum ab eo est: quisnam esset? & quale is Christo Domino, quale sibi testimonium dederit: quo insignem animi demissionem ac sanctitatem ostendit.

RESCENTE furore plebis, quòd S. Iohannes esset Meffias, a *Miserūt a Ioh. 1. 19.* Iudæi ab Ierosolymis sacerdotes & *Leuitas*, vt interrogarent eum; Tu quis es? qui dum respondet, qua

tuor